

گزارشی از سوره مبارکه زمر
محمد حسین شیخ نماعنی

بیهسته محواهی با جهودا

واقعیت ندارد و وقتی هم حقیقتی را به تو می‌گویند آن را دروغ بدانی. کسی که حقایقی را که فرمیده بنهان می‌کند خودش را به نفهمی می‌زند جایش جهنم است (آیه ۳۲)

* کافی است بنده خدا باشی تا از هیچ کس جز او نترسی (آیه ۳۶)

* خداوند به فرستاده‌اش می‌گوید: قرآن را از طریق تو برای مردم فرستادیم تا حقیقت برایشان روشن بشود اما تو در این که آن‌ها چه انتخابی می‌کنند اصلاً مسئول نیستی چراکه اگر کسی حق را قول کند، به نفع خودش عمل کرده و آنکه نکند به کسی جز خودش ضربه نزدی است (آیه ۴۱)

ختم کلام

در روایات معصومین علیهم السلام نیز امده که مسأله جبر و اختیار دریابی است که هر کس را توان آن نیست که در آن شنا کند. هر چند چنین است اما در کلام خداوند و سخنان معصومان علیهم السلام سرنخ‌هایی برای روشن شدن قضیه وجود آرام‌گرفتن ذهن‌های پرسش‌گر وجود دارد. علاوه بر اشاره‌های آشکاری که در برخی آیات سوره زمر شده است روح حاکم بر همه آیات این سوره بلکه همه آیات الهی بیانگر مختار بودن انسان است و البته هیچ تنافی‌ای هم وجود ندارد با این آیات که: «کسی را که خداوند گمراه کند قابل هدایت نیست و کسی را که خداوند هدایت کند گمراه شدنی نیست» چرا که این خود انسان است که مقدمات و مسببات گمراهی یا هدایت خودش را فراهم می‌کند و خداوند هم بر اساس انتخاب انسان مسیر بدیختی یا نیکروزی او را هموار می‌سازد. شاهد این مدعای آیات ۵۳ و ۵۴ است که گمراهان را به بازگشت و تسليم‌شدن در برابر فرمان‌های الهی فرامی‌خوانند.

نزدیک و ناگهانی است. به طور کلی سوره زمر قصد دارد زوایای مختلف انسان را در اعمال و رفتارش در نسبتی که با خالق خود دارد بازنمایی کند و او را از این گذر به انتخابی درست در دو راهی خیر و شر، رستگاری و خسروان و خلالت و هدایت رهنمون سازد.

پیام گزیده‌ها

* حرف خدا را بر هر چه دیگران می‌گویند ترجیح بده (او را عبادت کن) و همین کار را هم تنها به خاطر خود خداوند انجام بده و نه خوش آمد دیگران (آیه ۲۴)

* بندگی خدا تنها در آثین و شکلی پذیرفتی است که خود او ترسیم کرد (آیه ۳)

* پرورنده و سرپرست شما خدائی است که شما را که در شکم مادرانتان و در پرده‌های سه‌گانه طی مراحلی خلق کرد. همه چیز از آن اوست. هیچ خدایی جز او نیست. با این اوصاف و با وجود این نشانه‌های آشکار چرا تن به انحراف می‌دهید؟ (آیه ۶)

* هیچ گنگه‌کاری گناه کس دیگر را بر دوش نمی‌کشد (آیه ۷)

* کسانی را که از اطاعت حکومت‌های ناحق (غیرالهی) سرباز زند (آیه ۱۷)

* اگر کسی بدون تعصب نیست به چهالت خود به حرف‌ها گوش دهد و بهترینشان را (که با عقل و منطق می‌سازد) انتخاب کند خداوند او را به راه درست هدایت می‌کند (آیه ۱۸)

* خداوند فردی را مثال می‌زند که فرمانبر چند نفر است که دچار اختلاف نظر هم هستند. آیا وضعیت او با فردی که از یکنفر فرمان می‌برد و با دیگران کاری ندارد برابر است؟ (آیه ۲۹)

* بزرگ‌ترین ظلم این است که درباره خداوند یا از قول او چیزی را بگویی که

تمام سوره در چند خط کلمه زمر وصف ورود آدمیان است به بهشت و جهنم؛ گروه، گروه. شاید این سوره هم به این دلیل زمر نام گرفته است که بهشت و جهنم را در کانون توجه خود دارد. «زمر» یک سوره مکی است که با ۵۷ آیه‌اش فضای ساخته آکنده از مهم‌ترین حرفهای خداوند با انسان. این سوره با امر به عبادت خالصانه و تخطه مردم نادانی که بت‌ها را به خیال نزدیکی به خداوند پرستش می‌کردند، شروع می‌شود و با شرح گوشه‌ای از عظمت خداوند ادامه می‌یابد؛ «او خالق زمین و آسمان است». سپس این اوج را با یادآوری عجز انسان بیشتر به رخ می‌کشد و با ارائه تصویری از او در دو صورت خوب و بد در رفتارش نسبت به خداوند پایان کار را هم یادآور می‌شود؛ خسارت آشکار، تیجه کفر و شرک و تکبر، و در مقابل، پاداش بی‌حساب محصول ایمان و شکر و احسان.

در آیات بعدی تصاویر مؤمنان و کافران روشن و روشن‌تر بیان می‌شود تا آن جا که زیبایی به اوج می‌رسد و آرامش انسان در حال یکتاپرستی که دلش به دست یک دلبر است با حالت شرک که میدان تلاش برای جلب رضایت ارباب‌های متفاوت است مقایسه می‌شود. ادامه آیات اشاره‌هایی است به انتخاب‌گری انسان و آن‌چه با انتخاب خود رقم می‌زند؛ بهشت یا جهنم، و البته باز لطف جلوه‌گری می‌کند که: ای خطاکارها، از رحمت خدا نالمید نشوید. بدین ترتیب آیات زمر در صفحات پایانی و پس از آن که مخاطب خود را در حالتی بین خوف و رجاء در نوسان داشته است، قیامت را پیش چشم می‌کشد تا اگر کسی به خواب مانده با این بیداری نهایی هوشیار شود که وقوع قیامت

سوره زمر قصد دارد زوایای مختلف انسان را در اعمال و فتارش در نسبتی که با خالق خود دارد بازنمایی کند و او را از یعنی گذر به انتخابی درست در دو راهی خیر و شر، رستگاری و خسروان و خلالت و هدایت بهنمون سازد.

